

villet vise Mistillid med Hensyn til dette Punkt. Jeg troer, at det er rigtigt at følge de Indstillinger, Finantsudvalget i denne Henseende har gjort; men een Ting maae vi huske paa, og det er, at Finantsudvalget i Sager, der overhovedet vedrøre Finantsloven, men ikke mindst i denne Sag, har i de forbigangne Aars Meddelelser fra Regjeringen et meget rigt Materiale, som det kan benytte. I dette Tilfælde har jeg som Medlem af Finantsudvalget troet, at det var paa sin Plads, at dette Materiale blev benyttet, at det blev sammenstillet saaledes, at det ligesom paa eet Bræt viste, hvad der succesfuld er forlangt, fordi jeg meente, at man derved kunde faae et ganske anderledes fast Standpunkt for Bedømmelsen af Regjeringens Forlangende og en ganske anden sikker Stilling, forsaavidt man vilde nægte disse Forlangender. Jeg har i Udvalget foreslaaet, at man skulde gjøre et saadant Arbejde, og jeg har tilbudt mig at gjøre det, naar jeg kunde faae to Medlemmer til at gaae med, ikke for at gjøre Arbejdet, men for at kunne bevidne, at det var gjort overeensstemmende med det Materiale, der forelaa; men dette har ikke kunnet opnaaes. Jeg stemmer derfor saa godt jeg kan i denne Sag. Jeg seer ingen Grund til at frasalbe Udvalgets Indstilling; men jeg kan ikke Andet end gjøre bestemt Indsigelse imod, at det, den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) yttrede om den ved Indstillingen viste Mistillid, skal tillægges nogen Skyldighed for Finantsudvalget i det Hele.

Thune: Jeg vil blot tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af de to sidste Foredrag, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds. Der var Noget, som den ærede Rigs-

dagsmand særlig fremhævede, nemlig at enten tjene Frederikshavnerne Intet, eller ogsaa tjene de Noget, og saa bør de anvende det til at gjøre Noget for dem selv; men jeg troer, at denne Slutning med Hensyn til deres Bidrag til den heromhandlede Statskassen ikke er saa ganske klar. Naar en By specielt bidrager til en Havn, saa vil den have Indtægten deraf, men naar Staten vil have Indtægten, saa kan man ikke vente, at Peer eller Poul skal bidrage dertil; Forholdet maatte derfor ordnes saaledes, at man enten sagde til Frederikshavnerne: I faae Ret til Havneindtægterne, eller ogsaa godtgjorde dem paa en eller anden Maade deres Udlæg eller Renten af den Capital, de anvende paa Havnen; thi paa anden Maade kan man ikke vente at faae Indvaanerne i Frederikshavn til at bidrage til en Havn, der er en Statskassen og, som den ærede Folketingsmand for Hjørring ogsaa har ophøjet meget rigtigt, vil have Navn af en Communalhavn, men som Kommunen ikke har det Mindste at bestille med. Det var navnlig denne ene Beviisførelse af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, jeg vil tillade mig at belhse. Dernæst fremsatte den ærede Rigsdagsmand en anden Paastand, som rigtignok kun behøver at fremhæves for at falde, da den ikke trænger til noget Modbeviis, og det er den Udtalelse af ham, at Havneafgifterne i Frederikshavn ikke havde været for høje, thi Havnen havde i det sidste Aar været overfyldt, der havde været flere Skibe, end der kunde rummes i Havnen, og hvis Afgifterne vare for høje, siger han; hvorfor gif da Skibene ind i Havnen? Nu vil jeg spørge, om noget Mennekte, der er i Fare for at miste sit Liv, tager Hensyn til hvad det koster at komme i Nødhavn.